

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Lad mig i al korthed og fredsommelighed blot glæde mig over det lille ord efterhånden, altså at Socialdemokratiet efterhånden går ind for at åbne læreruddannelsen mod andre ansættelsesområder, for hvis den holdning havde præget Socialdemokratiet, da vi for et par år siden drøftede regeringens forslag om at åbne læreruddannelsen, havde tingene måske set lidt anderledes ud i dag.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Det, der skilte dengang, var ikke åbningen af læreruddannelsen til andre steder, men det var spørgsmålet om, om man skulle komme ind i folkeskolen med kun ét folkeskolerettet linjefag. Vi er tilhængere af, at man giver andre fag på seminarierne. Vi synes bare, at skal man ind i folkeskolen, skal man have to folkeskolerettede linjefag, men det er en gammel diskussion, og nu gælder det fremtiden.

Formanden:

Ja, og lige i øjeblikket gælder det disse to forslag.

Kirkegaard (KF):

Selv om fru Hanne Thanning Jacobsen bliver ked af det, kan jeg lige så godt med det samme meddele, at Det Konservative Folkeparti ikke kan tilslutte sig de to beslutningsforslag, B 154 og B 155. Men det skal dog ikke forhindre, at vi kan deltage i debatten om, hvorvidt der er behov for en udvidelse af kapaciteten på lærerseminarierne.

Det er korrekt, som SF anfører i bemærkningerne, at der har eksisteret prognoser, som under en række forskellige forudsætninger har forudsagt en meget betydelig lærerarbejdsløshed på nuværende tidspunkt. Som vi alle ved, er det gået anderledes. Meget tyder på, at det i næste skoleår i visse egne af landet i alt fald kan blive vanskeligt at få besat alle stillinger med kvalificerede ansøgere. Nedsættelsen af arbejdstiden, der jo først i næste skoleår får konsekvenser for antallet af stillinger, spiller naturligvis en væsentlig rolle i denne sammenhæng. På denne baggrund er vi godt tilfredse med, at undervisningsmini-

steren overvejer at oprette flere hold på lærerseminarierne i undervisningsåret 1987-88.

Men vi vil dog tilråde ministeren at være forsigtig med en udvidelse af kapaciteten. At lærerarbejdsløsheden er lav nu, er nemlig ingen garanti for, at der også er gode beskæftigelsesmuligheder i 1990'erne. Man skal i det hele taget være meget forsigtig i sin omgang med beskæftigelsesprognoser. Det eneste, man kan sige med bestemthed om disse prognoser, er faktisk, at de aldrig går i opfyldelse, for alene prognosens eksistens sikrer nemlig, at forudsætningerne ændres. Der er prognosen om lærerarbejdsløsheden et godt eksempel. I samme øjeblik den meget høje arbejdsløshed blev forudsagt, gik en række mekanismer i gang. F.eks. var der ældre kolleger, der sagde: af hensyn til de unge må vi nok hellere gå på pension tidligere, end vi havde planlagt.

Der kom en øget afgang fra folkeskolen af lærere til andre job. Der kom lavere ansøgetal til seminarierne. Hvem ville søge ind til et arbejdsløshedsfag? Der var måske også en lavere gennemførelsesprocent på seminarierne; og der var måske også en lavere procentdel af de færdiguddannede, der rent faktisk søgte ind i folkeskolen.

Endelig kom der et kolossalt pres forskellige steder fra for at få oprettet flere stillinger med den ædle begrundelse i øvrigt, at det gjaldt om at bekæmpe arbejdsløsheden. Det kan f.eks. undre, at faldet i børnetallet ikke har givet et tilsvarende fald i lærerskematimeforbruget i det hele, ikke mindst på baggrund af kommunernes konstante beklagelse over deres efter egen opfattelse umulige økonomiske situation. Vi må advare imod fortsat at anvende knappe økonomiske ressourcer til nedsættelse af de i fovejen meget lave klassekvotienter.

Til slut vil jeg pege på et problem, der kan opstå, hvis der i nogle af landets kommuner i de kommende år virkelig akut opstår reel lærermangel og deraf påfølgende behov for at tildele lærerne overtimer. Med den gældende afspadseringsaftale vil en eventuel lærermangel og deraf følgende læsning af overtimer blot medføre, at problemet bliver tilsvarende større det næste skoleår.

En løsning kunne være lokalt at åbne adgang til i stedet for afspadsering at udbetale løn for de læste overtimer, naturligvis efter aftale mellem de implicerede parter.